

СТРШЉЕН – ОПАКА ЗВЕР

Ово лето обележила су мала, опака, застрашујућа створења звана: СТРШЉЕНОВИ! У новинама, на радију и телевизији писало се и причало о њима. Од биолога сам сазнала да им је претходна зима погодовала, па су се на лето појавили у великом броју. Није им било доста шума и воћњака, него су окупирали и градове. Ја толико волим бесне псе, страшне крокодиле, чопоре вукова и... стршљенове! Сада мислите да сам скренула са ума, али не брините! Након што чујете следеће, више нећете мислити, већ ћете бити сто посто сигурни да сам то и урадила!

Убеђена сам да не поседујем никакве чаробне моћи! Или сам то бар мислила до овог распуста. Испоставило се да могу да призивам различите догађаје и ништа мање застрашујуће стршљенове! Њима очигледно нису биле довољне слатке, мале, медоносне пчелице или очаравајући сокови из воћа, већ су се окомили на мене. Мислим, то би могло да значи да сам ја слађа и од пчеле, и не могу речи да ми то не ласка, али бих стршљеновима могла поручити да су заиста груби удварачи!

Посматрала сам их са страхом скоро цело лето и нисам могла веровати споственим очима. Одважно и без имало сажаљења јурили су уплашене, избеумљене пчелице. Били су то опаки предатори, који су заводили ред на туђој територији. Сваки пут када бих видела стршљена како јури пчелу, уместо ње видела бих себе очајну и усплахирену како јурим главом без обзира. А онда је дошао омиљени део распуста, мамин и татин годишњи одмор!

25. август звучи као још један најобичнији, просечан дан, али се испоставило да то није. Жељно сам ишчекивала овај датум због свечаног отварања „Филмских сусрета”. Расположење пре филма ми је било сјајно, а након филма невероватно. Вратили смо се у апартман и схватили да нам је неки инсект узурпирао простор. Пошто је било много украсног осветљења на плафону, нисмо могли да одредимо тачну локацију незваног госта, јер се стално скривао по шупљинама лустера. А и плафон је био необично висок. Уморни, одлучили смо да кренемо на починак. Угасили смо светло, верујући

да ћемо се тако решити сподобе. Е па, веровали или не, ствари су отишле у супротном смеру. Господин стршљен, невероватан дрзник ме је из само њему познатог разлога ујео за руку док сам спавала и сањала дивне филмске снове. А тиме је активирао притајену бомбу у мени! Да ли бисте ми веровали да сам за само неколико минута научила да применим карате, цудо, бокс, рукомет и фудбал! Гађала сам га књигама, млатила јастуком, шутирала, замахивала, али је он успешно бежао пред мојим борилачким вештинама. Наш апартман је ускоро изгледао као да је кроз њега протутњао торнадо. Моја мама, забринута како ћу одреаговати на његов ујед, повраћала је уместо мене. Ваљда ме је тако спасила његовог отрова! Но, испоставило се да је татино гледање тениса јако корисно. Он је уместо рекета узео новине и смечом свог живота ослободио нас тиранина и окончао његову лудорију.

Можда вам мој распуст не звучи интересантно, али је дефинитивно за памћење. Гледано са ведрије стране, окушала сам се у бар пет спортова и схватила да могу да призивам догађаје. Додуше, само оне страшне. Па шта ћете више?!

Е па, то је био стршљен! Упс! То је био распуст! И у њему једна опака звер!

Јана Петровић VIII₄ (14 година)
ОШ „Краљ Александар I”
Симе Симића 3
12 000 Пожаревац
012/541-930
kraljaleksandarpo@yahoo.com
ментор: Марија Николић
063/ 8 605 650
djackosrcekralj@gmail.com